

ಮಧುರಿರಿಯ ಸುದ್ದೇಹಂಟೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲವಾದ ವಿಜಯ್ಯಾ ಮೋಹನ್ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿ. ಅದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಹಿಕ್ಯ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೆ, ಕಥಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾಹಿಕ್ಯ ಶ್ರೇಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ‘ತಬ್ಬ ಲಿ ನಾಯ’, ‘ಕಣ್ಣೆ’, ‘ಜಾತಿ’, ‘ನೀರು’, ‘ಹೋಟು’, ‘ಮೇವು’ ಪ್ರಕಟಿತ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳು. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಾರಗಳು ಸಂದಿವೆ.

ಉಳಿದುವವಪ್ಪೆ ಜಮೀನು ಮಾತ್ರಾಗ್ರಿತೆ. ಅವನೇನು ಮುಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಬಾಡ. ಮೂರುಕಾಸು ದುಡಿಯಾಕಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೊಂಗೊಂದು ಬಾಡು ಎಂದ ಅಜ್ಞಿಯ ಮಗನೆಂದರೆ ಮಾತ್ರಾಗಿ ಮೋಹದ ಮಂಕರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮಗನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಆಸೆಗಳ ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಮುಕಾರದ ತಾಳ ಹಾಕಿದಳಂತೆ.

‘ಬ್ಬಾಡಕಣಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು ಸೇಪ್ಪು, ದನಾಕರ ಅಂಬೋ ಬದುಕುನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಿಡು. ಉಂಡು ಉಗಳುವವಪ್ಪೆ ಇರುವಾಗ ಕಾಣದ ಸೀಮೆಗೆ ನಿನೊಬ್ಬಿನ್ನೆ ಕಲಿಸಿ ನಾನೆಗಿರಲೋ ಮಾರಾಯ?’ ಅಂತ ಅಳುತ್ತಾ ಖಂತಳಂತೆ. ಅಪ್ಪ ಉಂಟಾಗಿ ದೇಸಿ ಅಟಗಳಾದ ಚೋಕಾಬಾರ, ಗಲ್ಲೊರಿ, ಉಯ್ಯಾಲೆ ಹಬ್ಬಾಗಳ ದಿನದಂದು ಆಡುವ ಕೋಲಾಟ ಗುಂಡು ಎಸೆತ, ದುಡ್ಡಿನಾಟ ಎಂಬ ಅವತ್ತಿನ ಅಟೋಟದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರು ಮಾತುಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಉಂಟ ಗುಂಡಯ್ಯನ ತೋಣಿನ ವಂಗಿಗೆರದ ಕೆಳಗೆ ಅಗತಾನೆ ಇಳ್ಳಿಟೆಗಳನ್ನ ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಬಲುಪುದನ್ನ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಷವೇ, ಇತ್ತೆ ಕೆಲಸಪ್ಪ ಮಾಡದಂಗೆ ಓದಲು ಮೋಗದಂಗೆ ಅತಂತ್ರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಣ ಹೇಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಲುಕುತ್ತಿ ಬೆಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಒಂದುವಿನ ಉರಲ್ಲಿನ ಮಗ್ಗೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಟದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹಪ್ಪನ ಮಗಳು ಗೌರಿ ಎಂಬ ನಾಯಕರುಡುಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆಯ ಅಪ್ಪನು ಉಯ್ಯಾಲೆಯ ಹಗ್ಗಿಪ್ಪನ್ನ ಹಾಕಿದನೆಂದ ಇಬ್ಬರಿಗು ಬೆಳೆದ ಮಾತುಗಳ ಜೆಡ್ಡಾ ಜೆಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ ಮಗಿಲಿಗೋಗಿತ್ತಂತೆ. ‘ಲೇ ಯಾಕಮ್ಮಣಿ ನನ್ನಕೊಂಬೆಗಿ ಹಗ್ಗ ಹಾಕಿದ್ದಿಯಾ ನಾನೆಂಂಗೋ ಆಡೋ ಬೇಕು?’ ಅಂದವನ ಮಾತಿಗೆ, ‘ಯಾವುದಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಕೊಂಬೆ ನಿನೆಲ್ಲಿ ರಿಚಿಪ್ಪು ಮಾಡಸಿದ್ದಿಯಪ್ಪ ತೋರುಸು’ ಅಂದಂಳಂತೆ. ‘ಕಾಗೋ

ಹಗ್ಗ ಬಿಬ್ಬುತ್ತಿರ್ದೀರೋ ಇಲ್ಲಕುಯ್ಯಾದಾಕ್ಕೊ’ ಎಂದು ಜಿದಿಗೆ ಬಿದ್ದ ವಿರಾವೆದ ಅಪ್ಪನನ್ನ ಗೌರಿಯು ಕೂಡ ಅವಳ ಲಂಗ ದಾವಣಿಯನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು, ‘ನೋಡಾನ್ನ ಬಾಲ್ರ ನಿನಗೆ ದಮ್ಮಿದ್ದೆ ಅದೆಂಗೋ ಕುಯ್ಯಾತ್ತಿರ್ದೀರೋ ನಾನು ನೋಡೊತ್ತಿನ್ನ’ ಎಂದು ಎದುರು ಬದುರು ಜಗತ್ಕೆ ನಿಂತಳಂತೆ. ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಿದ ಅಪ್ಪ ಆ ಮಹಡಿಯಿನ್ನ ಕೇಳಬಾರದಂತ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತಲ್ಲಿ ಬೀದವನೆಂಬ ಸುಧಿ ಕೇಲಿದ. ಅವಳು ಲಬಿಳಬೇ ಬಾಯಿ ಬಡುಕೊಂಡು ಮನಕಡೆ ಓಡಿ ಹೋದವಳು. ಅವಳ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಿಂದಿರ ಮುಂದೆ ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತಳಂತೆ. ತಂಗಿಯಿಂದ ಇಂತದ್ದಂದು ರಂಪಾಟ ಕೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಳ ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣಿಂದಿರ ಅಪ್ಪನನ್ನ ಇಟ್ಟಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯಲು ಮುಂದಾದರಂತೆ. ಅಂತ ವಿಪು ಪರುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಿ ಗೋತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರಿಂದ ತಡೆಸಿಕೊಂಬಲೀರಿ ಕರೆಯಿ ಬಿಂಬಲ್ಲಿನ ಎರಡು ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗೂಡಿನ ನಡುವೆಯ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಬಚ್ಚಿಪ್ಪುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಮಹಡಗ ಇಟ್ಟಾದರೂ ಮನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಎಂದು ಉರಿನಲ್ಲೆ ಮಹಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಞಿಗೂ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ತಾತಿನಿಗೂ ಮನೆಯಿಂದಲ ಮನಿಸಿಯಪ್ಪನೆಂಬೋನು ಬಂದು, ‘ಯಣ ನಿಮ್ಮಾಡುಗ ಕರೆಲೀ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಗೂಡಾಗಳ ನಡುವ ಸುಂತುಬಿಟ್ಟವನೆ ನಾವೆಪ್ಪ ಕರದ್ದು ಎದ್ದು ಬರ್ಾತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಹುಳ ಉಪ್ಪಡೆಗಳ ಕಾಟ ಜಾಸ್ತಿ ಬಂತಿಬು ಸುಲೀಪು ಸಿಕ್ಕಿ ತಾತ ಆ ಘರೀಗೆ ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಅಪ್ಪನನ್ನ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಅಂಗೆ ಅಪ್ಪ ಪತ್ತೆಯಾದಮೆಲೆ ಉರೋಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರದ ಏದು ಮೈಲಿಯ ದಂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಮ್ಮನ ತಂಗಿ ಅಂದರೆ ಅಪ್ಪನ ಜಿಗಮ್ಮನಾರಿಗೆ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ ಕುದ್ದಾಗಿ ತಾನನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದನಂತೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಜಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಿಷಪಾತಕದ್ದೊ ನನಮಗ ಜಾಸ್ತಿ ದಿನ ಅವರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಕಾದರೆ